

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/24/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1604112085                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.03.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Katarína Slováčková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:1604112085.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T. J., D. D., K. XX, proti žalovanej O. K., D. D., T. XX, o vydržanie komory, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 22 C 104/2009, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2013 sp. zn. 2 Co 237/2011, takto

### rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 13. októbra 2010 č. k. 22 C 104/2009-97 zamietol žalobu o určenie, že komora o výmere 1,12 m<sup>2</sup>, nachádzajúca sa na 3. poschodí bytového domu v Bratislave na T. B. XX, sa po desiatich rokoch vydržania stáva vlastníctvom žalobkyne; žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. mája 2013 sp. zn. 2 Co 237/2011 nepripustil zmenu žaloby, ktorou žalobkyňa žiadala určiť, že Zmluva č. 08107398, uzavretá dňa 31. augusta 1998 medzi Hlavným mestom Slovenskej republiky Bratislavou a žalovanou, je neplatná (výrok I); zamietol návrh na zmenu účastníkov na strane žalovanej (výrok II); potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (výrok III); žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok IV).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa 5. augusta 2013, ktoré však písomným podaním doručeným Okresnému súde Bratislava IV dňa 20. novembra 2017 vzala späť.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vety prvej, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Podľa § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.
6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že so zreteľom na právne účinný dispozitívny úkon žalobkyne, ktorým vzala dovolanie späť, postupoval v súlade s citovaným ustanovením CSP a dovolacie konanie zastavil.
7. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP by mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.
8. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v dovolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.
9. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v dovolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analógia legis alebo iuris).
10. Dovolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.
11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.